

4. Kontseptsiiia «Nova ukrainska shkola» [Concept of the "New Ukrainian School"]. (2016). *mon.gov.ua*. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf> [in Ukrainian]

5. Lobova, O., Sydorska, A. (2023). Pedagogichni umovy tvorchoho rozvytku molodshykh shkolnyariv zasobamy mystetstva [Pedagogical conditions for creative development of younger schoolchildren through art]. *Pedagogichni nauky: teoriya, istoriya, innovatsiyni tekhnolohiyi*. №. 4(128). S. 206–218 [in Ukrainian]

6. Pavlenko, V. V. (2017). Rozvytok kreatyvnosti molodshykh shkolnyariv [Development of creativity of younger schoolchildren]. Zhytomir: [monograph]. 158 s. [in Ukrainian]

7. Pavlenko, V. V. (2019). Rozvytok kreatyvnosti uchniv pochatkovoyi shkoly zasobamy obrazotvorchoho mystetstva [Development of creativity of primary school students through art]. *Problemy osvity: zbirnyk naukovykh prats*. Dnipro: DNU «Instytut modernizatsiyi zmistu osvity». Issue 92. S. 106–111 [in Ukrainian]

8. Traheriuk, O., Stritievych, T. (2023). Rozvytok tvorchoho myslennya shkolnyariv zasobamy obrazotvorchoho mystetstva [Development of students' creative thinking through art]. *Collection of Scientific Papers «SCIENTIA»*, Bern, Switzerland. November 3. S. 171–173 [in Ukrainian]

9. Forostiuk, T. V., Forostiuk, V. O. (2024). Rozvytok tvorchykh zdibnostei molodshykh shkolnyariv na urokakh obrazotvorchoho mystetstva u pochatkoviy shkoli [Development of creative abilities of younger schoolchildren in art lessons in primary school]. *Perspektyvy ta innovatsiyni nauky* (seriya «Pedahohika», «Psykholohiya», «Medytsyna»). №. 5(39). S. 551–561 [in Ukrainian]

10. Chzhao, Y. (2018). Aktualni problemy formuvannya tvorchykh zdibnostey osobystosti zasobamy obrazotvorchoho mystetstva [Current problems of developing personality's creative abilities through art]. *Visnyk Chernihivskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni T. H. Shevchenka*. Issue 151. Vol. 2. S. 131–135 [in Ukrainian]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

МОЧАН Тетяна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії та методики початкової освіти Мукачівського державного університету.

Наукові інтереси: розвиток креативного мислення дітей молодшого шкільного віку засобами образотворчого мистецтва.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

MOCHAN Tetiana – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Theory and Methods of Primary Education Mukachevo State University.

Scientific interests: development of creative thinking in younger school-age children through visual arts.

Стаття надійшла до редакції 01.10.2025 р.

Стаття прийнята до друку 11.10.2025 р.

УДК 37.018.43:004:37.091.12

DOI: 10.36550/2415-7988-2025-1-221-240-244

НАРОВЛЯНСЬКА Марина –

аспірант Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка,

методист Українського державного центру

національно-патріотичного виховання,

краєзнавства та туризму учнівської молоді

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8693-3714>

e-mail: marinanarov@gmail.com

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ПЕДАГОГІВ ДО ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

У статті розглядається процес підвищення кваліфікації, спрямований на формування готовності педагогів до застосування інформаційно-комунікаційних технологій у професійній діяльності. Обґрунтовано актуальність проблеми в контексті цифровізації освіти та необхідності цілеспрямованої підготовки педагогічних працівників до ефективного, творчого і водночас критичного використання інформаційно-комунікаційних технологій. На основі аналізу сучасних наукових підходів, міжнародних рамок цифрової компетентності педагогів (DigCompEdu, ICT-CFT, ISTE Standards for Educators), вітчизняних досліджень і практичного досвіду підвищення кваліфікації педагогів позашкільної освіти визначено педагогічні умови, що забезпечують розвиток цифрової компетентності й готовності педагогів до використання інформаційно-комунікаційних технологій в освітньому процесі. До таких умов віднесено: методичні (інтеграція інформаційної, методичної та психологічної складових, практикоорієнтований зміст, модульно-блочна побудова програм), організаційні (індивідуальні освітні траєкторії, змішане навчання, оптимізація професійного навантаження), психологічні (формування внутрішньої мотивації, подолання цифрової тривожності, застосування рефлексивних практик), технологічні (забезпечення сучасної інформаційно-технологічної інфраструктури, використання мультимедійного контенту, функціонування системи технічної підтримки) та інституційні (адміністративна й нормативно-правова підтримка, офіційне визнання результатів навчання). Показано, що ефективність підвищення кваліфікації та забезпечення формування готовності педагогів до використання інформаційно-комунікаційних технологій зумовлена взаємодією та взаємозалежністю визначених умов, їх узгодженістю з принципами андрагогіки та концепцією освіти впродовж життя. Результати дослідження мають теоретичне й практичне значення для удосконалення програм підвищення кваліфікації педагогічних кадрів, розвитку цифрової культури освітнього середовища та забезпечення сталості цифрової трансформації освіти.

Ключові слова: педагогічні умови, інформаційно-комунікаційні технології, цифровізація, цифрова компетентність, готовність педагогів, підвищення кваліфікації, підготовка кадрів, освіта впродовж життя.

NAROVLIANSKA Maryna –

PhD Student Volodymyr Vynnychenko Central

Ukrainian State University

Methodologist, Ukrainian State Center for National-Patriotic Education, Local History and Tourism of Student Youth

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8693-3714>

e-mail: marinanarov@gmail.com

PEDAGOGICAL CONDITIONS FOR DEVELOPING EDUCATORS' READINESS TO USE INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES

The article examines the process of professional development aimed at fostering educators' readiness to use information and communication technologies (ICT) in their professional activities. The relevance of this issue is substantiated in the context of education digitalization and the need for purposeful preparation of educators staff for effective, creative, and at the same time critical use of ICT. Based on the analysis of contemporary scientific approaches, international frameworks for educators' digital competence (DigCompEdu, ICT-CFT, ISTE Standards for Educators), domestic research, and practical experience in the professional development of after-school education educators, the pedagogical conditions that ensure the development of digital competence and educators' readiness to integrate ICT into the educational process are identified. These conditions include: methodological (integration of informational, methodological, and psychological components; practice-oriented content; modular-block structure of training programs); organizational (individual learning trajectories; blended learning; optimization of professional workload); psychological (formation of intrinsic motivation; overcoming digital anxiety; application of reflective practices); technological (provision of modern information and technological infrastructure; use of multimedia content; operation of a technical support system); and institutional (administrative and regulatory support; formal recognition of learning outcomes). It is demonstrated that the effectiveness of professional development and the formation of educators' readiness to use ICT depend on the interaction and interdependence of the identified conditions, as well as their alignment with the principles of andragogy and the concept of lifelong learning. The research findings have theoretical and practical significance for improving educational professional development programs, advancing the digital culture of the educational environment, and ensuring the sustainability of education's digital transformation.

Key words: pedagogical conditions, information and communication technologies, digitalization, digital competence, educators' readiness, professional development, educators' training, lifelong learning.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Цифровізація освіти зумовлює необхідність глибокої трансформації професійної підготовки педагогів, зокрема формування їх готовності до застосування інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ). Це передбачає не лише оволодіння технічними засобами й цифровими сервісами, а й усвідомлену готовність інтегрувати їх у навчальний процес на методичному та ціннісному рівнях. Попри наявність численних досліджень, що окреслюють структуру та зміст цифрової компетентності, педагогічні умови, які забезпечують формування цієї готовності, залишаються недостатньо розкритими. Визначення й обґрунтування таких умов є важливим завданням сучасної педагогічної науки, оскільки це створює підґрунтя для формування стійких професійних компетентностей педагогів і забезпечує сталість цифрової трансформації освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У наукових дослідженнях останніх років активно розробляються питання готовності педагогів до використання ІКТ та її ролі у професійному розвитку. У світовій практиці значну увагу приділено стандартизації підходів до формування цифрової компетентності педагогів. Найбільш поширеними концептуальними рамками є European Framework for the Digital Competence of Educators (DigCompEdu), розроблена Європейською комісією [1]; UNESCO ICT Competency Framework for Teachers (ICT-CFT) [2]; а також ISTE Standards for Educators, затверджені Міжнародним товариством з технологій в освіті (ISTE) [3]. У цих документах цифрова компетентність трактується як інтегративна характеристика особистості педагога, що охоплює знання, уміння, цінності й ставлення, необхідні для ефективного, етичного та критично

осмисленого використання ІКТ у педагогічній практиці.

В українському науково-освітньому просторі розвиток концептуальних засад цифрової компетентності педагогів відбувається у руслі європейських тенденцій. У 2019 році авторським колективом під керівництвом Морзе Н.В. було розроблено Проєкт опису цифрової компетентності педагогічного працівника, який визначив базову структуру та рівні її сформованості [4]. Подальший розвиток цієї роботи відбувся у 2021 році, коли за підтримки Міністерства цифрової трансформації України було презентовано Концептуально-референтну рамку цифрової компетентності педагогічних і науково-педагогічних працівників [5].

Дослідження українських науковців (Н. Морзе, О. Спірін, О. Глазунова, І. Іванюк та ін.) зосереджуються переважно на змісті, структурі та критеріях сформованості цифрової компетентності, а також на ролі цифрової компетентності в професійному розвитку педагога. Однак, попри активне вивчення структурно-змістових характеристик цифрової компетентності, недостатньо розробленими залишаються питання, що стосуються педагогічних умов її формування.

Мета статті полягає у формулюванні педагогічних умов формування готовності педагогів до застосування ІКТ.

Виклад основного матеріалу дослідження. За результатами теоретичного аналізу та експериментальної роботи з пілотного впровадження структурно-функціональної моделі формування готовності педагогів до використання ІКТ [6] встановлено, що ефективність моделі залежить від комплексу педагогічних умов, які забезпечують не лише організаційне впровадження курсу, а й поступове формування стійкої професійної готовності педагогів. Формування готовності

педагогів до застосування ІКТ є багатоконпонентним процесом, який вимагає створення відповідних методичних, організаційних, психолого-педагогічних, технологічних та інституційних умов підтримки (див. рис. 1). Це один із ключових

напрямів розвитку професійної компетентності педагогів, що узгоджується з концепцією освіти впродовж життя (lifelong learning).

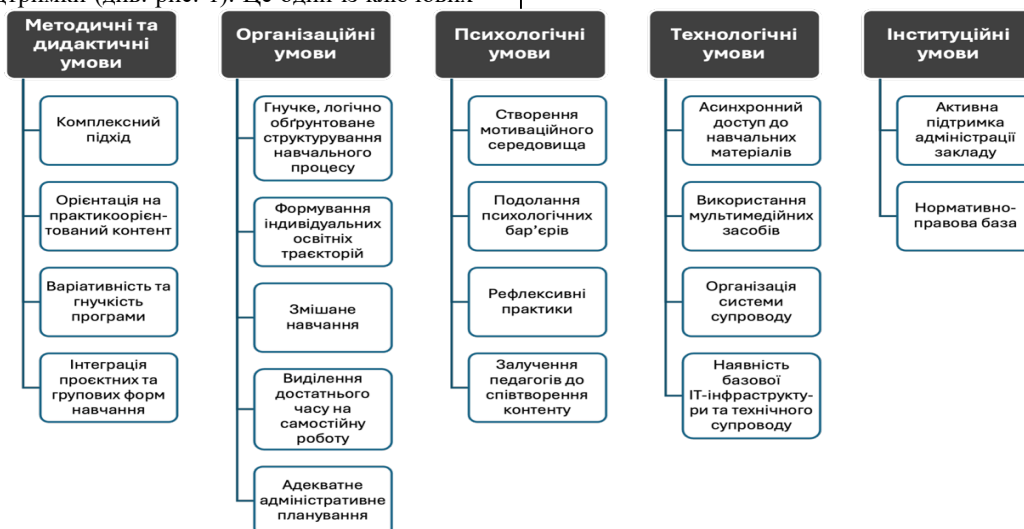

Рис. 1. Педагогічні умови формування готовності педагогів до застосування ІКТ

Розглянемо необхідні педагогічні умови детальніше.

Методичні та дидактичні умови:

- Комплексний підхід, що враховує інформаційно-операційну, методичну та психологічну компоненти готовності та реалізується через на використання блочно-модульного принципу.
- Орієнтація на практикоорієнтований контент, безпосередньо пов'язаний із діяльністю за спеціалізацією педагога.
- Варіативність та гнучкість програми, із поділом на базову та вибірккову частини, в залежності від індивідуальних потреб педагогів.
- Інтеграція проектних та групових форм навчання, що сприяє практичному застосуванню ІКТ та обміну досвідом.

Отже, методичні умови базуються на принципі інтеграції інформаційної компетентності з методичною та психологічною готовністю, що підкреслює поступове розширення досвіду та активну взаємодію у процесі навчання.

Важливим є наповнення змісту практикоорієнтованим матеріалом, пов'язаним із спеціалізацією педагогів. Такий підхід підвищує релевантність навчання та мотивацію. Орієнтація на практикоорієнтований контент узгоджується з ідеями Дж. Брунера (концепція «навчання через діяльність»), а також із сучасними рамками цифрової компетентності педагогів (DigCompEdu, ISTE Standards for Educators). Це забезпечує безпосередню інтеграцію нових знань у професійну діяльність.

Таким чином, методичні умови мають передбачати створення освітнього середовища, де педагог отримує можливість повторюваного та варіативного застосування технологій, що поступово переводить знання у площину стійких умінь.

Особливу увагу слід звернути на поступовість формування професійних компетентностей. Слід наголосити, що компоненти готовності форму-

ються по різному. Так, і операційно-інформаційна, і методична готовність педагогів не формуються відразу: ознайомлення з матеріалом, його обговорення чи навіть первинні спроби його застосування не забезпечують сталості знань та навичок, формування готовності. Операційно-інформаційна та методична готовність вибудовуються поступово, у процесі систематичного використання ІКТ у щоденній практиці, коли інструменти стають невід'ємним складником педагогічної діяльності. Психологічна готовність формується найдовше: навіть за наявності знань та первинних умінь потрібен час, щоб нова педагогічна ідентичність стала частиною професійного самосприйняття. Такий поступовий характер становлення готовності підтверджується таксономією освітніх цілей Б. Блума, яка передбачає поетапний рух від знань до застосування та створення нових продуктів, ідей або рішень на основі знань.

Поступовість формування готовності пояснюється також теорією когнітивного дисонансу Л. Фестінгера: педагог потребує часу, аби узгодити нові цифрові практики зі звичними установками.

Організаційні умови:

- Гнучке, але логічно обґрунтоване структурування навчального процесу (вступний, основний та підсумковий блоки, а також індивідуальна робота та робота в малих групах).
- Формування індивідуальних освітніх траєкторій, що відповідають рівню цифрових компетентностей та спеціалізації педагогів.
- Змішане навчання: поєднання очних практичних та дистанційних синхронних і асинхронних модулів.
- Виділення достатнього часу на самостійну роботу та проекти.
- Адекватне адміністративне планування для інтеграції навчання в професійне навантаження.

Організаційні умови визначають логіку та ритм навчального процесу. Важливою є побудова логічної структури навчального процесу підвищення кваліфікації, яка забезпечує гнучкість і варіативність й дозволяє враховувати рівень підготовки педагогів та їхні професійні потреби. Суттєве значення має можливість індивідуалізації освітніх траєкторій, що мінімізує ризик формального засвоєння матеріалу й підсилює внутрішню мотивацію до навчання. Такий підхід відповідає принципам андрагогіки М. Ноулза, згідно з якими дорослі навчаються ефективніше, коли мають змогу обирати власну освітню траєкторію, спиратися на попередній досвід і орієнтуватися на практичні потреби.

Поєднання очних і дистанційних форматів відповідає сучасним моделям змішаного навчання та сприяє індивідуалізації темпу опанування матеріалу. У цьому випадку очні заняття використовуються для відпрацювання практичних навичок, а дистанційні модулі забезпечують гнучкість і доступність. При цьому критично важливим є виділення достатнього часу на самостійну та проєктну роботу, оскільки саме в цьому форматі знання набувають прикладного характеру, відбувається трансформація знань у стійкі професійні компетентності.

Психологічні умови:

- Створення мотиваційного середовища, яке підсилює внутрішню мотивацію педагогів.
- Подолання психологічних бар'єрів через поступове навчання, підтримку, комфортне середовище.
- Рефлексивні практики: самооцінювання, обмін досвідом, рефлексорні завдання.
- Залучення педагогів до співтворення контенту, що покращує емоційну залученість.

Психологічні умови мають забезпечити готовність педагога приймати нові знання, зокрема й цифрові зміни. Як свідчить теорія мотивації А. Маслоу та двохфакторна модель Ф. Герцберга, внутрішня мотивація формується лише тоді, коли навчання задовольняє потребу у професійному розвитку та визнанні.

Важливо розуміти, що психологічна складова готовності до використання ІКТ та психологічні умови формування цієї готовності – це різні поняття. Безумовно, психологічні умови є важливим фактором формування психологічної готовності, але водночас вони є значущим фактором і у формуванні інших компонентів готовності.

Важливим для ефективного впровадження ІКТ і для формування готовності до використання ІКТ є створення сприятливого психологічного середовища, яке формує позитивне ставлення до цифрових інновацій.

Необхідним також є подолання бар'єрів цифрової тривожності, що досягається завдяки поступовому введенню нових інструментів, забезпеченню підтримки з боку викладачів і колег та формуванню атмосфери довіри. В цьому аспекті важливою складовою процесу підвищення кваліфікації є створення підтримуючого середовища, де педагог не відчувається сам на сам із труднощами.

Тут доречно звернутися до концепції Л. Виготського про зону найближчого розвитку, яка підкреслює, що нові компетентності спершу опановуються у взаємодії з більш досвідченими наставниками або колегами. Саме колективна робота, взаємопідтримка та наставництво дозволяють подолати початкові бар'єри й поступово перевести потенційні можливості у реальні професійні навички.

Важливу роль відіграють рефлексивні практики – самооцінювання, аналіз власного досвіду, обговорення результатів. Вони сприяють усвідомленню прогресу під час підвищення кваліфікації і, водночас, закріпленню позитивних змін у подальшій професійній діяльності, а отже впливають на підвищення рівня психологічної готовності.

Технологічні умови:

- Асинхронний доступ до навчальних матеріалів у зручний час та після закінчення курсу.
- Використання мультимедійних засобів: відеолекції, скрінкасти, інфографіка.
- Організація системи супроводу: консультації, супервізія, підтримка на онлайн-платформах.
- Наявність базової IT-інфраструктури (пристрої, ПЗ, доступ до Інтернету) та технічного супроводу.

Технологічні умови забезпечують інструментальну основу процесу. Йдеться не лише про технічне оснащення, але й про якісну цифрову інфраструктуру, що включає наявність сучасних апаратних засобів (комп'ютерів, ноутбуків, планшетів, інтерактивних пристроїв), ліцензійного програмного забезпечення, стабільного доступу до високошвидкісного Інтернету та захищених комунікаційних каналів. Важливим компонентом є створення інтегрованого цифрового освітнього середовища, яке забезпечує єдність інструментів для навчання, комунікації та обміну досвідом між педагогами.

Особливу роль відіграють мультимедійні ресурси та інтерактивні платформи, які дозволяють реалізувати принципи андрагогіки, оскільки дорослі навчаються ефективніше через практичні приклади, візуалізацію та самостійне опрацювання матеріалу. Забезпечення асинхронного доступу до навчальних курсів і матеріалів дає змогу педагогам поєднувати професійну діяльність із підвищенням кваліфікації, що відповідає концепції освіти впродовж життя.

Не менш важливою складовою є система технічної та методичної підтримки: регулярні консультації, супровід у процесі виконання завдань, онлайн- та офлайн-канали для отримання допомоги. Така підтримка знижує рівень «цифрової тривожності» та сприяє сталості навчального процесу. У поєднанні ці технологічні умови створюють базис, без якого реалізація навіть найкращих методичних і організаційних рішень стає декларативною та не має стійкого ефекту.

Інституційні умови:

- Активна підтримка адміністрації закладу, в т.ч. погодження гнучкого графіка, забезпечення ресурсами, офіційне визнання результатів навчання (сертифікація, включення в портфоліо).

• Нормативно-правова база, що регламентує стандарти цифрової компетентності, індивідуальні освітні траєкторії, IT-інфраструктуру.

Успішність впровадження моделі значною мірою залежить від інституційної підтримки. Активне залучення адміністрації закладів освіти створює сприятливі умови для інтеграції ІКТ у щоденну діяльність педагогів. Це включає як організаційні аспекти (гнучкий графік, забезпечення ресурсами), так і мотиваційні (офіційне визнання результатів навчання, сертифікація, зарахування в портфоліо).

Крім того, важливим є нормативно-правове забезпечення, що визначає стандарти цифрової компетентності та регламентує використання ІКТ у позашкільній освіті. Наявність таких документів легітимізує процес упровадження цифрових інструментів в педагогічній діяльності, підвищує його сталість і формує довіру з боку педагогів. Це узгоджується з положеннями Болонського процесу та підходом «освіти протягом життя», де сертифікація та зарахування результатів навчання є невід'ємною частиною професійної траєкторії.

Висновки та перспективи подальших розвідок напрямку. Таким чином, педагогічні умови формування готовності педагогів до застосування ІКТ розглядаються як багаторівнева система взаємопов'язаних чинників, що спирається на класичні педагогічні теорії та сучасні андрагогічні концепції. Вони визначають не лише зміст і організацію навчання, але й тривалість процесу формування компонентів готовності до використання ІКТ, забезпечують її поступове становлення, відповідають принципам освіти впродовж життя та створюють підґрунтя для стійкого розвитку цифрової компетентності педагогів. Забезпечення цих умов створює передумови для стійкого й результативного використання цифрових технологій у освітній діяльності.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Redecker C. European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu [Електронний ресурс]. С. Redecker. Publications Office of the European Union. 2017. URL: <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC107466>. Назва з екрана. Дата звернення: 25.06.2025.
2. UNESCO. ICT Competency Framework for Teachers [Електронний ресурс]. UNESCO. URL: <https://www.unesco.org/en/digital-competencies-skills/ict-cft>. Назва з екрана. Дата звернення: 25.06.2025
3. ISTE. ISTE Standards for Educators [Електронний ресурс]. International Society for Technology in Education. URL: <https://www.iste.org/standards/for-educators>. Назва з екрана. Дата звернення: 25.06.2025
4. Опис цифрової компетентності педагогічного працівника [Електронний ресурс] : проєкт / Міністерство освіти і науки України. – Київ : МОН України. 2019. URL: <https://elibrary.kubg.edu.ua/27905/1/digital%20comp%20teacher%20Morze.pdf>
5. Концептуально-референтна рамка цифрової компетентності педагогічних і науково-педагогічних працівників [Електронний ресурс] : проєкт / Міністерство освіти і науки України, Міністерство цифрової трансформації України, Інститут цифровізації освіти НАПН України. Київ. 2021. 46 с. URL: https://osvita.diia.gov.ua/uploads/0/2622-ramka_cifrovoi_kompetentnosti_pedagogicnih_j_naukovo_pedagogicnih.pdf.

6. Наровлянська М.Д. Структурно-функціональна модель формування готовності педагогів закладів позашкільної освіти до застосування інформаційно-комунікаційних технологій. *Наукові записки. Серія: Проблеми природничо-математичної, технологічної та професійної освіти*. 2025. №2(6). С.83-91. DOI <https://doi.org/10.32782/cusu-pmpt-2025-2-9>

REFERENCES

1. Redecker, C. (2017). European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu. Publications Office of the European Union. Retrieved June 25. URL: <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC107466> [in English]
2. UNESCO. (n.d.). (2025). ICT Competency Framework for Teachers. Retrieved June 25. URL: <https://www.unesco.org/en/digital-competencies-skills/ict-cft> [in English]
3. International Society for Technology in Education (ISTE). (n.d.). ISTE Standards for Educators. Retrieved June 25. 2025. URL: <https://www.iste.org/standards/for-educators> [in English]
4. Ministry of Education and Science of Ukraine. (2019). Description of the digital competence of a teacher [Project]. Kyiv: MES of Ukraine. URL: <https://elibrary.kubg.edu.ua/27905/1/digital%20comp%20teacher%20Morze.pdf> [in English]
5. Ministry of Education and Science of Ukraine, Ministry of Digital Transformation of Ukraine, & Institute of Education Digitalization of the NAES of Ukraine. (2021). Conceptual and reference framework of digital competence for teachers and academic staff [Project]. Kyiv. URL: https://osvita.diia.gov.ua/uploads/0/2622-ramka_cifrovoi_kompetentnosti_pedagogicnih_j_naukovo_pedagogicnih.pdf [in English]
6. Narovlianska, M. D. (2025). Struktorno-funktsionalna model formuvannia hotovnosti pedahohiv zakladiv pozashkilnoi osvity do zastosuvannia informatsiino-komunikatsiinykh tekhnolohii [Structural and functional model of forming the readiness of out-of-school education teachers to apply information and communication technologies]. *Naukovi zapysky. Seriya: Problemy pryrodnycho-matematychnoi, tekhnolohichnoi ta profesiinoi osvity*, (2[6]). S. 83–91. <https://doi.org/10.32782/cusu-pmpt-2025-2-9> [in Ukrainian]

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

НАРОВЛЯНСЬКА Марина – аспірант Центральноукраїнського державного університету імені Володимира Винниченка, методист Українського державного центру національно-патріотичного виховання, краєзнавства та туризму учнівської молоді.

Наукові інтереси: використання ІКТ в освіті та спорті, підготовка педагогів до використання ІКТ, інклюзія в освіті та спорті, психологічний супровід освіти та спорту, адаптивний спорт, методика тренування в спортивному орієнтуванні.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

NAROVLIANSKA Maryna – PhD student at Volodymyr Vynnychenko Central Ukrainian State University and methodologist at the Ukrainian State Center for National-Patriotic Education, Local History, and Tourism of Student Youth.

Scientific interests: the application of information and communication technologies (ICT) in education and sports; preparing educators to integrate ICT into their professional practice; inclusion in educational and sports contexts; psychological support in education and sports; adaptive sports; and training methodology in orienteering.

Стаття надійшла до редакції 01.10.2025 р.

Стаття прийнята до друку 11.10.2025 р.